

9 DE MARÇ, ENLLAÇATS PER LA LLENGUA: CRÒNICA D'UN ÈXIT

Maria Camps,
STEI Intersindical Menorca

A Menorca, l'Assemblea de Mestres en Català va començar a funcionar al mateix temps que a la resta d'illes. La tasca de treball i assessorament que s'ha dut a terme des d'aleshores ha sigut continuada i en coordinació amb les escomeses que s'han emprès a tot el territori balear i dels Països Catalans. Dins d'aquestes escomeses, la jornada dels enllaçats del 9 de març va suposar, a Menorca, una fita rellevant i de gran impacte social. La clau de l'èxit de la jornada va ser la forta implicació i la feina acurada de molta gent que, reunió rere reunió, varen aconseguir les adhesions de molts intel·lectuals i artistes de l'illa compromesos amb la llengua pròpia, fet que va propiciar l'assistència d'un nombre molt elevat de públic, que omplia de gom a gom l'aforament i més enllà.

La fita va ser a la Sala Multifuncional des Mercadal. Es va comptar amb l'estaló econòmic de l'Ajuntament des Mercadal, Acció Cultural de Menorca, STEI Intersindical, CCOO i UGT. A les 8 del fosquet, varen començar un seguit d'intervencions musicals de diferents estils que tenien com a fil conductor la llengua catalana: des de les havaneres d'Arrels de Menorca, la glosa improvisada de Soca de mots, l'experiència de Miquel Mariano, el gospel (traduït expressament al català per a l'ocasió) de La fàbrica de músics, les composicions pròpies sobre poetes menorquins de Maria Àngels Gornès, la cançó de cantautors catalans que vàrem oferir Santi Arguimbau i jo mateixa, el pop català de Bep Marquès, l'originalitat escènica i interpretativa de Leonmanso, la gràcia satírica dels

Sonadors de Son Camaró o el pop jove de Rockcaul's. Entremig, escriptors, periodistes, professors, investigadors, juristes, poetes, actors, pagesos, botiguers, estudiants i tot un reguitzell de gent (lectura de manifest inclosa) va anar pujant dalt l'escenari per manifestar el seu rebuig a les polítiques de "desnormalització lingüística" emprades per l'administració actual i el seu compromís vers la llengua pròpia, ja fos amb la seva presència física o virtual (ja que persones que no podien ser-hi varen fer arribar vídeos d'adhesió, que s'anaven projectant en una gran pantalla que presidia l'escenari amb el laç quadribarrat).

La conducció de l'acte va ser perfectament portada per l'actor Jordi Odri, que, tot i l'extensió del mateix, va saber conferir-li agilitat i dinamisme. Paral·lelament, s'anava confeccionant (a modus de collage) un gran laç a l'entrada del teatre amb les aportacions escrites de tota la gent assistent (vinguda

des dels quatre cantons del nostre micromon). L'organització va muntar fins i tot un servei de bar amb xocolatada inclosa! Com veieu, tot un desplegament de mitjans humans per possibilitar un acte multitudinari i extens (eren ben bé les 12.30 hores quan sortien els darrers espectadors) que va fer evident el gran compromís de la societat menorquina vers la llengua que li és pròpia i la convicció del seu arrelament. I, tot i la magnitud de l'organització, el més emocionant es fa difícil de descriure amb paraules: podia percebre's la calidesa de la gent congregada, el batec comú vers una

causa profundament apreheua, la convicció del no defallir, la resistència col·lectiva, que fa moure les muntanyes, el sentir d'estar escrivint una breu (però no menys important) pàgina de la nostra petita història local. Amb l'esperança que actes com aquell ja no fossin mai més necessaris. Amb la determinació que actes com aquell tornarien a existir sempre que fóra precis. Les lluites prenen sentit quan el poble les fa seves. La jornada dels enllaçats del 9 de març, a Menorca, va ser un èxit precisament per això, perquè va suposar una alenada d'aire fresc i una injecció d'energia per continuar. Tant de bo confluïssin així es donessin més sovint! Voldria dir que estem en el bon camí.